

PANKART

sayı: 1

e v
hali
ruh
hali

Size getiren:

Pankart Magazine

Tarih:

Kasım 2020

Sayı:

1

Editör:

Yağmur Akkaya

Tasarım:

Önder Sümer

Kapak Eseri:

Bade Pekuysal

Hoş geldiniz,
Buyurmaz mısınız?

Pankart magazinimizin ilk sayısında sizlerle bir araya gelmiş olmak büyük uğraşlar ve emekler sonucu mümkün oldu. İlk sayımızda "Ev Hali, Ruh Hali" teması etrafında birleşmek istedik. Aylardır farklı evlerde birbirimizden ayırdık, hala bir çoğumuz sağlık riskleri yüzünden ayrı. İlk sayımız birleştirici olmalıydı, her türlü medyum ve insan barınabilmeliydi. Zaten "Pankart" her türlü insanı barındıran bir ev olmalı diyorduk. Yollanan eserler ile öyle de oldu. Buradan bu sayıyı var eden çok değerli ekibimize ve eserlerini evimizde konuk etmemizi sağlayan sanatçılarımıza teşekkür ediyor, okurlarımızı evimizde ağırlamaktan da onur duyuyorum.

"...Hoş geldin.
Yerin hazır.
Hoş geldin.
Dinleyip diyecek çok.
Fakat uzun söze vaktimiz yok.
Yürüyelim..."

Nazım Hikmet

Yağmur Akkaya

Özkan Taşkiran
Doğalı taşımak
2020

5

i ç i n d e k i l e r .

6

Saniye Özbek
2020

Zeynep Neris Kaplan
Kırılma 42 - 47
2020

7

8

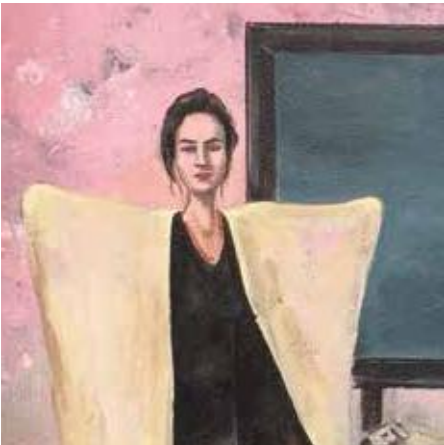
Melis Uzunoğlu
Karışığım
2020

9

10

Dilara Sipahioğlu
Otoportre
2020

Büşra Aktek
Pandemi
2020

11 - 12

Veysel Ürkmez
Teslimiyetin Doğuşu
2019

13

14

Hicran Aksöz
2020

Güliz Kayahan
Ben Neredeyim?
2019

15 - 16

İpek Evitan
2020

17 - 18

19 - 20

Melek Baydar
2020

Zeynep Karakoç
Kadın I - II
2020

21 - 22

Baran Karaman
Restless
2020

23

24

Şeyma Sultan
Bağlantılar II
2020

Asya Nur Hasgöl
2020

25 - 26

Kaan Saatçı
One Pot Dinner
2020

27 - 28

29 - 30

Tuğçe Ayaz
2020

10cm x 10cm
2020

Özkan
Taşkıran

Doğalı
taşımak

yeözbeksaniyeözbeksaniye

"Olduğum şeyle olmadığım şey arasında, hayal ettiğim şeyle hayatın beni yaptığı şey arasında bir boşluğum."
-Fernando Pessoa

Kırılma 47

Zeynep Neris Kaplan

Kağıt üzerine sulu boya
68cm x 50cm
2020

Kağıt üzerine
sulu boya
48cm x 63cm
2020

Kırılma 42

“Benim yalnızlığım insanlarla dolu.”

-Franz Kafka

Sanat uzun bir serüven, yolun başındayım, daha öğreneceğim çok şey var. Resim yapmanın doyumsuz hissi, ürettikçe daha fazlasını istemek. Sanırım aç gözlülük en çok sanat için faydalı. Derin ve huzurlu nefes aldığım tek an, fırçama elime alıp kendi iç dünyama daldığım an.

Başlangıç ve sonun arasında kendimi arıyorum. Bazen yorsa da, çıkan bir kıvılcım ateşliyor ümitlerimi. Kulağım sessizliğin baş ucunda. Hiçliğin cüreti baskı yaparken ruhuma, göklerin indigo mavisinde soluk alıyorum. Bir kez kendimi bulursam, yitirdiklerim sızlatmayacak benliğimi.

Elbette, anlatmak istediklerim çok. Kendimi koydum karanlığa, seçebildiklerimi söylüyorum.

Bir “kırılma” ile başlıyor her şey. Kırıldıkça kısıyor sesim, kısıldıkça çoğalıyor düşünceler.

Yıkıntıların arasına sıkışmış çığlıkların gürültüsü, ürettikçe bir o kadar tükenen ve yaşamın parçalandığı

bir dünyaya, hayal kırıklığı ile yalnız kalmış, sessiz gölgelerin ardından bakmanızı istedim. Öyle bir sessizlik ki bu, görse de, duysa da, sadece kendi içine söyleyen, kendi renklerini tüketen, simsiyah bir sessizlik.

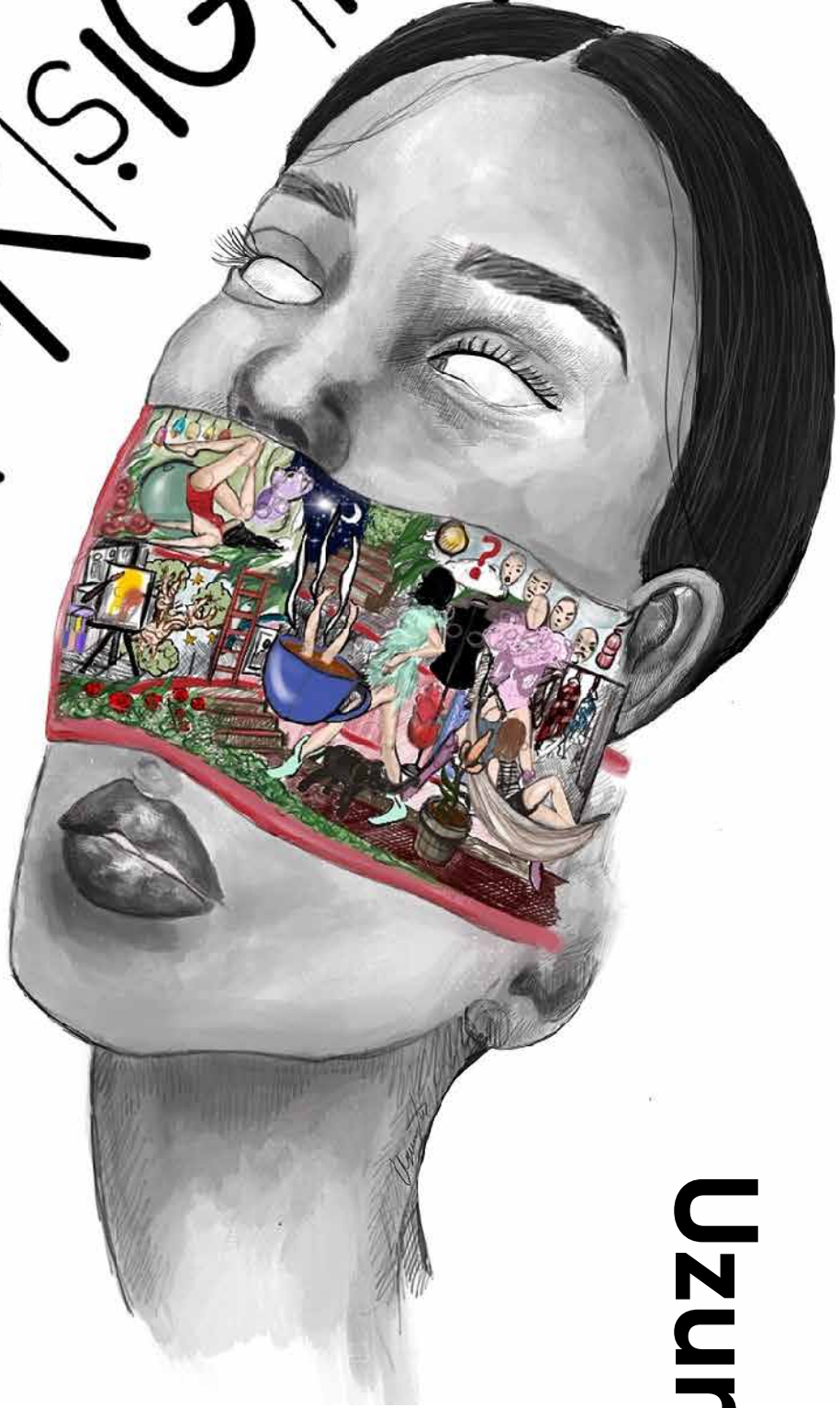
Fiziken değil, düşünce olarak sessizleşen bir dünya beni etkileyen.

Kalabalık kentlerin ıssızlığa dönüşme serüvenini görebilirsiniz resimlerimde.

Düşünceleri yalnızlaşan insanlar, kilit değerleri gözden çıkararak, içine düştükleri durumun farkına varır ve kimsesizliği fark ettikleri ilk ana kadar kendilerini sınamaya çalışırlar. Gerekli süreçten sonra ise ilk yalnızlık serüveni başlar ve kalabalık kent özlemi sadece düşüncede kalır.

Siyah bir gölge olur ve kendini hayal edebilecek renkler bulamaz. Ona üstten bakan insanlara şunu söyler “Sizin üstten baktığınız görünüm, sadece size üstten bakan insanların gölgesidir.”

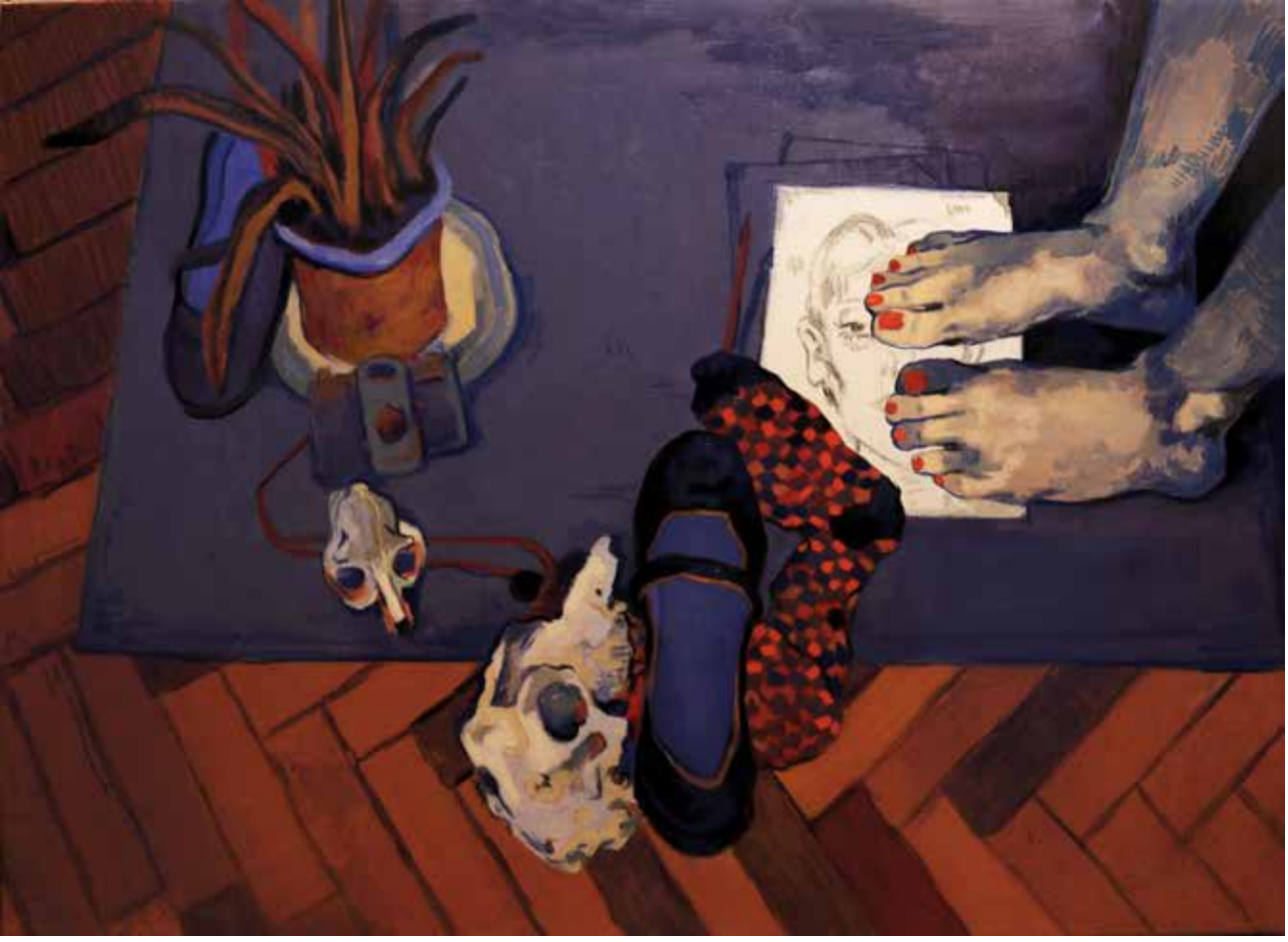
KARŞIĞIM

Melis
Uzunoglu

1244px x 1411px
İllustrasyon
2020

OTOPORTRİ OT

Dilara Sipahioğlu

Tuval üzerine yağlı boya
80cm x 110 cm
2020

Pandemi

90cm x 80cm
Tuval üzerine akrilik boya
2020

**Büşra
Aktekinoglu**

"Siz hanggi arzunuzu
kurban ederdiniz?"

Teslimiyetin Doğuşu

"Ey bu devrin İbrahim'i bugün de sen kurban
emrine muhatapsın, senin İsmail'in kim?"

Tuval üzerine yağlı boya
100cm x 100cm
2019

Veysel Ürkmez

Hicran Aksöz

Jose Saramago'nun "Körlük" adlı eserinde de bahsedildiği gibi, körlüğün salgın hastalık gibi yayıldığı bir toplumda korku ve paniğin hakim olması sonucu ahlaki değerlerin çökmesi anlatılmaktadır.

Kocamandı gözlerimiz,
baktıklarımızı görebilmek
ve benliğimize alabilmek
için. En büyük gözlümüz-
den kurtuldular önce, içi
dışına yansıyor diye. Ba-
kışları bulutlarda, elleri
şeker tarlalarında olan
biz, bizden eksik kaldı.

Sonra yavaşça kendilerini
sevmeyi unuttular, sindire-
rek ve hiç acele etmeden
yaptılar bunu. Zihinlerimi-
zin تنها olması gereken
her bir parçası insanlarla
doldu böylece ve kalaba-
lıklarımızın hepsi kimsesiz
kaldı.

Benliklerimizin sesini bas-
tırmak için müzik açtık.
Kocamandı kulaklarımız,
dinlediğimiz müziklerin her
bir notasını nakış nakış
işlemek için benliğimize.
Veya sevdiğimiz ses
tonlarını bozuk plak misali
tekrar tekrar çalmak için
içimizde. Kulağı en büyük
olanımızın kulaklarını aldık.
Notaların içlerini boşalttık.

Ben Neredeyim?

Kağıt üzerine suluboya
29.5cm x 21cm
2019

**Güliz
Kayahan**

Güliz Koyahcan

Şarkı sözleri safi sıralı kelimelere döndü ve terk etti bizi, içimizdeki duyduklarını dinlemeye çalışan benliğimiz. Sevdiklerimizi beton yığınlarına, bozuk plakları da raflara kaldırdık.

Herkesin beğendiğini anlamaya ve herkesin beğeneceğini üretmeye niyet ettik bu kez. Yeni çıkanları özümsemekten kaçtık ama daha çok tüketebilmek için hep yenilerini aradık. Ne arayanlarımız biliyordu nerede arayacağını ne de görülmeye aç olanlarımız biliyordu nerede bulunacağını. En çok üretelimizi en hızlı tükettik, oluşturmaya devam etmesi için kafese koyduk. Kafesten hiç çıkamadı, ne kadar üretse de bizi doyurmadı.

Böylece tutunduğumuz anlamların içleri boşaldı birer birer. Yeni kelimeler

aradık. Sanatı sorguladık. Belki de bir ressamın bir gün değer göreceğine inanarak çizdiği alelade bir tuvaldeydi anlam veya birkaç şiir dizesinde birbirine dokunabilmeyi bekleyen kimselerdeydi. Okuduk, anladık, anlamaktan yorulduk, anlatamadık. En iyi anlatanlarımıza anlayacak hiçbir şey bırakmadık.

Dizeler anlamsız, inançlar sahipsiz kaldı. Ses tonları monotonlaştı... İçini doldurmaya çalıştığımız onlarca duygu göstermelik fotoğraflarda, anlamsız afişlerinin üzerindeki sergi isimlerinde, sıraya girdiğimiz imza günlerinde elimizde tuttuğumuz; bize yabancı kitaplarda kaldı. Böylece en umutlumuza boğdular.

Ve kaybettiğimiz her şeyi geri kazanabilmek için benliğimize sahiptik,

yalınlığımıza dönmeliydik. Umudumuzu geri kazanmak için içimizdeki benlerimize, müziği tekrar duyabilmek için kendimize sahiptik. Bunu fark edebilmek için, duvarların arkasında oturduğumuz saatlerde; içimizdeki biz, konuşmaya çalışıyordu kimliklerimizle. Saygı duymamızı talep ediyordu gözlerden uzak halimize...

Yalnızdık, yalındık, kalabalıklarımızı kovmuş olabilirdik o saatlerde, yalnız başımıza gülüp, yalnız başımıza ağlayarak, sadece hissederek doldurabilirdik belki bir şeylerin içini. Camdan bakıp bir kuş sesi duymayı umut edebilirdik. Kendimizle tanışabilir, kendimiz olabilirdik belki yalınlığımızda... Farkındaydık, yalnızdık.

Sonra kapı çaldı, en yalnızımızı vurdular.

İpek Evitan

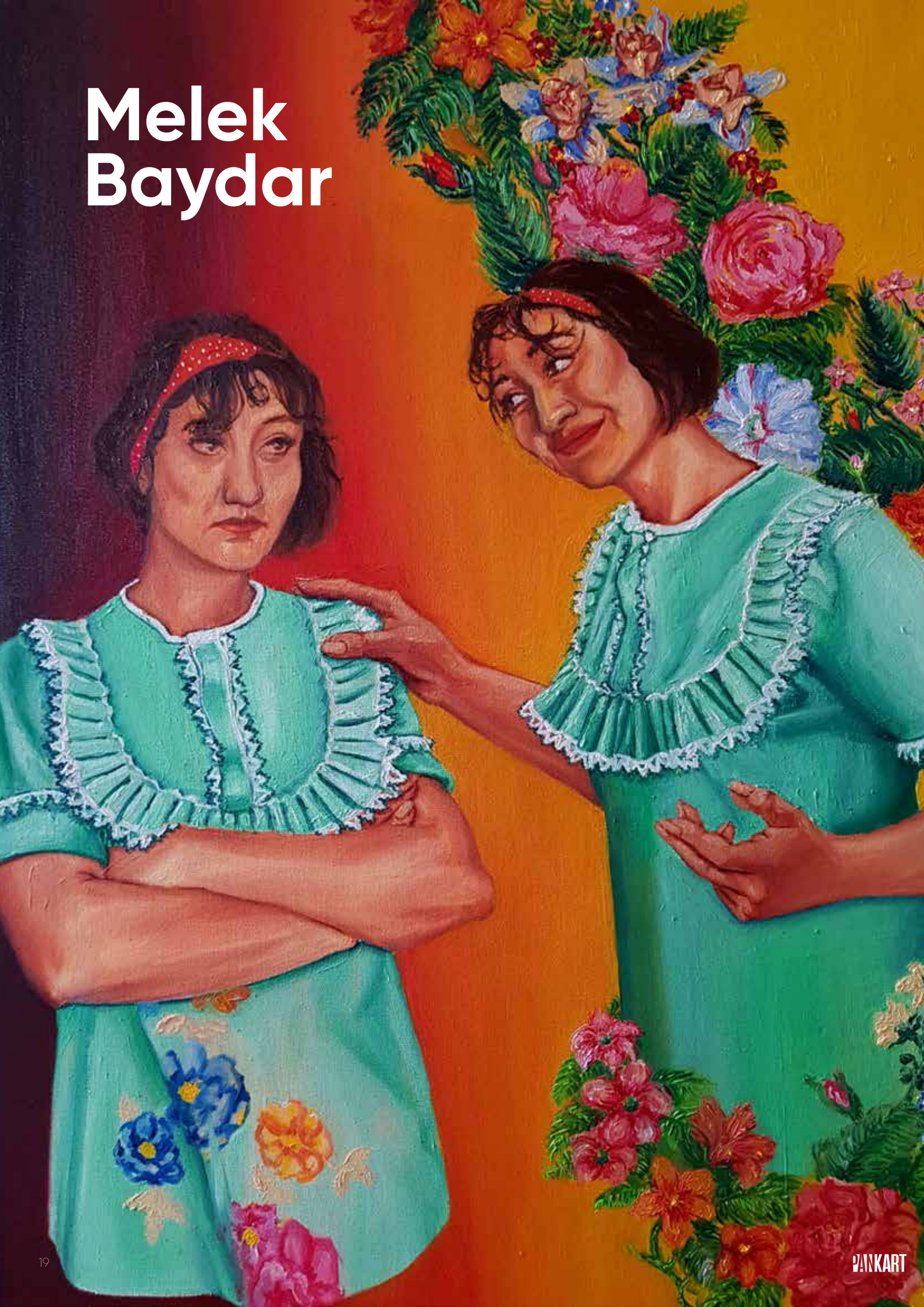
Nereye gidersen orasıdır
Ormanlar, binalar gezinir ruhun bulur kendine bir yer
Gittiğin yerin gölgesidir, kaldığının en derinidir
Kendi ütopyanda kaybol, belki görürsün o zaman için mi ev dışın mı ev?

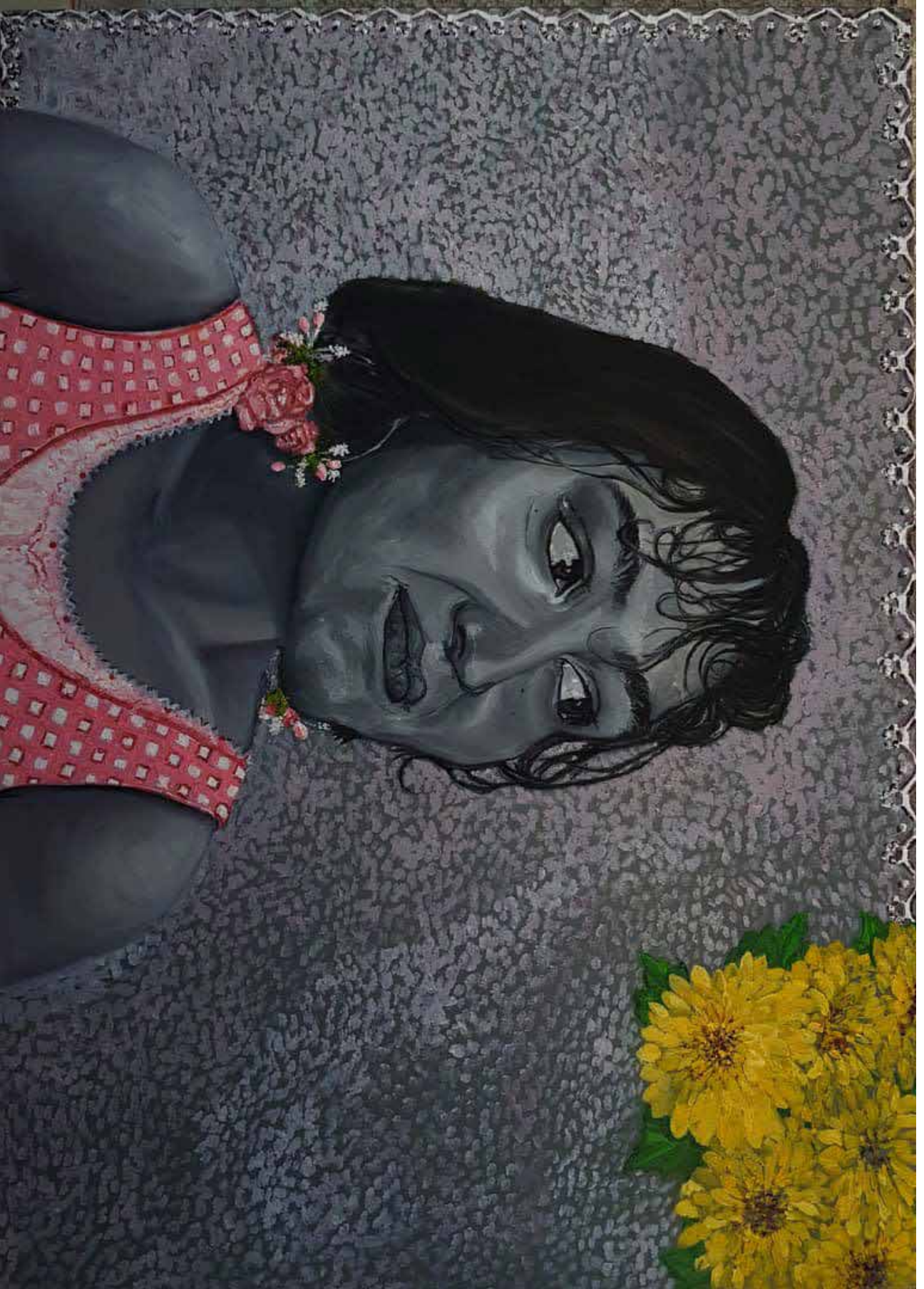

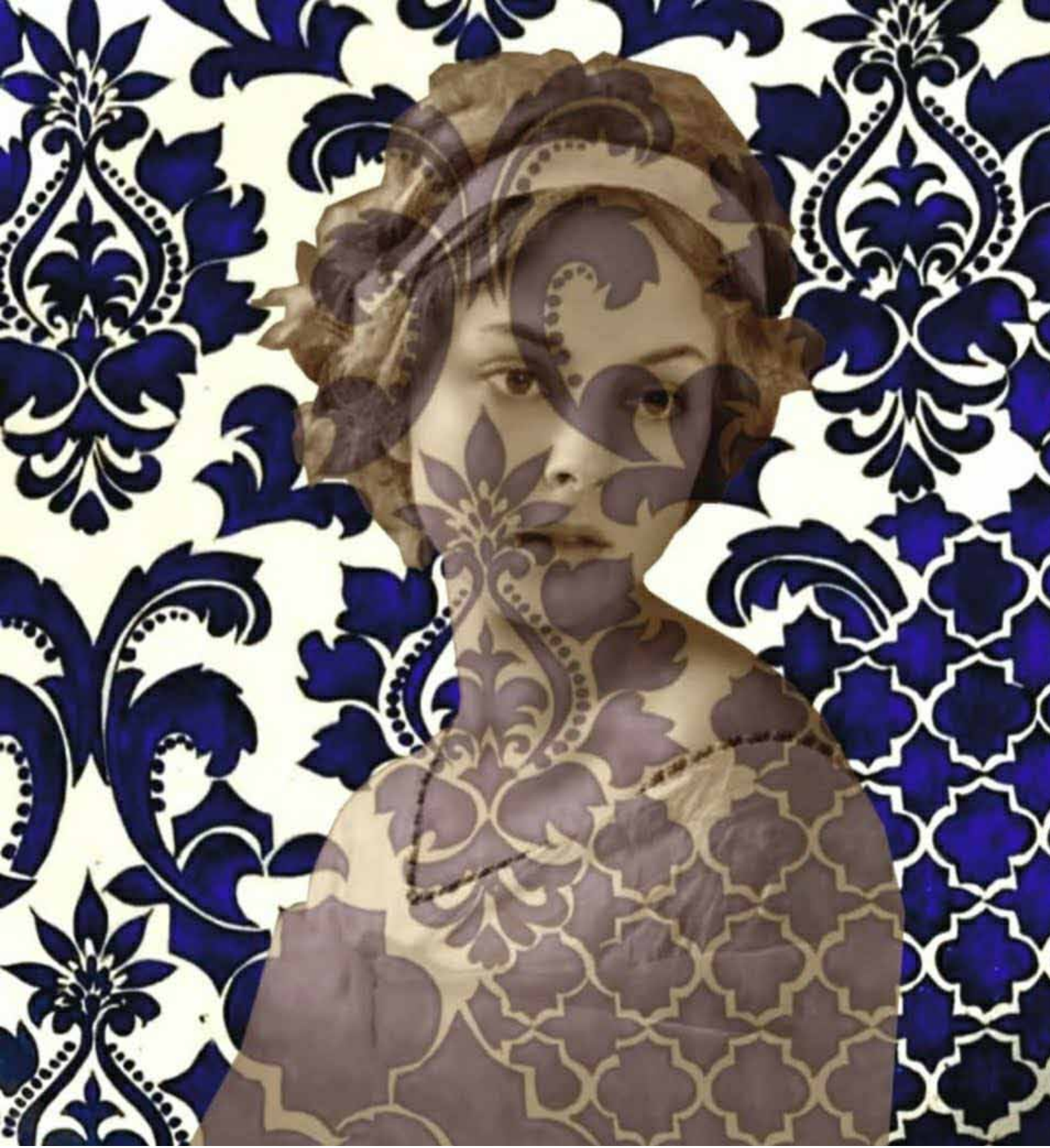
Kağıt üzerine karışık teknik
20cm x 20cm
2020

Melek Baydar

Düralit üzeri akrilik boya
100cm x 100cm
2020

Kadın I

Bu resim, bize kadının da o an o
mobilyadan, halıdan bir farkın
konuşturulmadığını, sesinin

Kadın II

dada olduğunu ama duvardan,
nin olmadığını; konuşmadığını,
n kısıldığını göstermektedir.

Zeynep Karakoç

Baran Karaman

Terracotta, Hand shape
65cm x 35cm x 32cm
2020

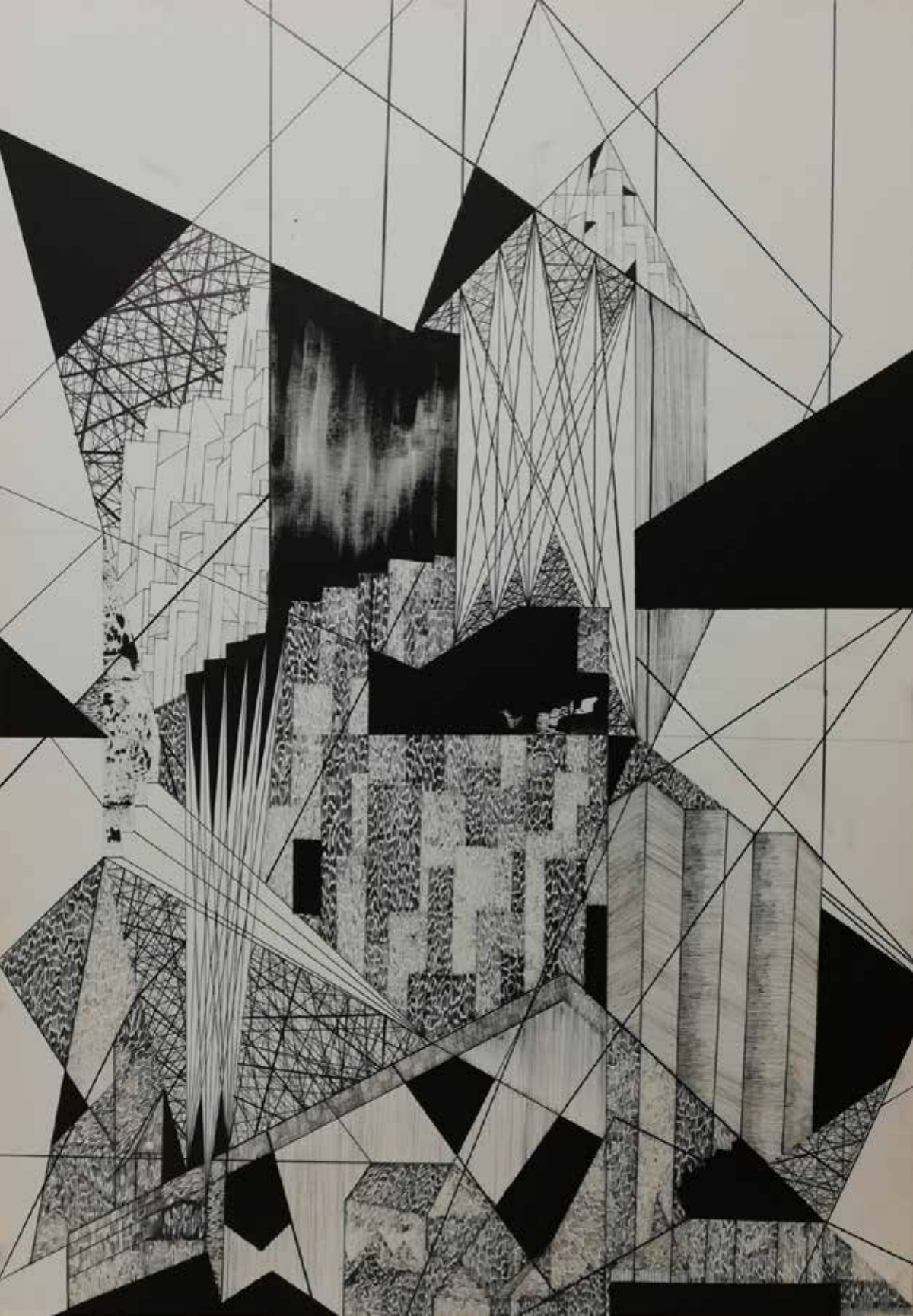

Restless

İş: Kendi duyguları arasına sıkışmış, başaramayacak olan kişi.

Tuval üzerine karışık teknik
70cm x 110cm
2020

Bağlantılar II

Şeyma
Sultan

Asya Nur Hasgöl Asya Nur

Hasgöl Asya Nur Hasgöl Asya Nur

Gecenin Aydınlık Sabahı

Bir gül,
Çaresiz ve yapayalnız
Bir başına beklerken
Gecenin aydınlık sabahını...

Buz gibi ellerim.
Birini beklercesine bomboş.
Ağaçlar yalarken rüzgarın pürüzlü
tenini,
Kuşlar sorumlu değil olanlardan.

Sessiz ve sedasız,
Yürüyorum çalılıkların arasında.
Kimse görmesin istiyorum.
Tek bir canlı bile,
Bilmesin varolduğumu

Şahit olmasın bana,
Varlığıma.
Tüm bunlar bitiyor.
Bakıyorum ve binlerce göz...

Güneş batıyor şimdi.
Kimse bilmesin
Ve görmesin istiyorum.

Sadece ben tanık oldum bu âna,
Başka kimse göremez o fısıltıları diyorum,
Gören gözleri ifşa edercesine.
Kuşlar ötüyor.
Evren bir sır fısıldıyor gözlerime.

Bulutlar, güneşin turunculuğunda
Upuzun mavi bir ip gibi sıralamışlar
Art arda.

Güneş batıyor şimdi
Ve bunu sadece ben gördüm sanıyorum.

Güneş battıkça kuşların yerini çekirgeler,
Çekirgelerin yerini koca bir karanlık alıyor.

Uzaniyorum usulca,
Gökyüzünün müthiş kızılığında.
Ormana doğru yürüyorum şimdi
Usulca ve yapayalnız.

Kimse bilmesin istiyorum
Herkesin bilmesini istediğim kadar.

Asya Nur Hasgül

one pot dinner

Günlük yaşamda belki de çoğumuzun görmezden geldiği çok olağan bir kesit var bu resimde. Yoksul bir anne ve iki çocuğu akşam yemeği için bir araya gelmiş ve tek bir tencere yemeği paylaşacaklar.

Bu anneyi ve çocuklarını belki yolda yürürken her gün görüyoruz, belki de yanlarından fark etmeden geçip gidiyoruz. Tencereden bildiğimiz bir koku geliyor sanki, ancak yine de bu akşam ne pişirildi hiçbir fikrimiz yok.

Kağıt üzerine akrilik ve
yağlı pastel boya
83cm x 113cm
2020

**Kaan
Saatçi**

Tuğçe Ayyaz

sanat sepeti magazini.

e v
hali
ruh
hali

Fikir, öneri ve eser
başvurularınız için
mail atabilirsiniz.

ANKART